

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Stanislava Králíka a přísedících Ivy Jozífkové a Mgr. Inrid Kusové v hlavním líčení konaném dne 7. března 2017

t a k t o :

Obžalovaná

M. S .

roz. Š., nar. xxx, trvale bytem xxx, t. č. ve vazbě ve Vazební věznici Praha – Pankrác

j e v i n n a , ž e

- I. dne 5. 7. 2016, asi kolem 15.00 hod. v Praze xxx, přišla do kavárny xxx v úmyslu usmrtit nějakou ženu a pomilovat se s ní, sedla si v kavárně a konzumovala pivo, při tom sledovala ostatní hosty, kdy asi v 15.50 hod. si všimla dívky, poškozené D. K., nar. xxx, která šla do místnosti dámských toalet, kam ji následovala a zde na ni čekala, až vyjde z kabinky WC, mezitím si svlékla tričko a přeložila ho po delší straně tak, že si z něj vyrobila škrtidlo, a v okamžiku, kdy poškozená vyšla z kabinky, tuto

v úmyslu ji usmrtit napadla tak, že k ní nejdříve zezadu přistoupila, vzápětí jí přehodila přes hlavu kolem krku tričko, které držela oběma rukama, jehož konce překřížila na krku poškozené vzadu a takto poškozenou škrtila, čemuž se poškozená bránila jednak tím, že si mezi krk a tričko dala obě své ruce a snažila se ze škrcení vymanit, což se jí kvůli intenzitě škrcení sice nepodařilo, ale zároveň křičela a volala o pomoc, čímž se jí podařilo upoutat pozornost zaměstnance kavárny Š. S., nar. xxx, který přišel poškozené na pomoc, a po jeho příchodu do prostor toalet obviněná svého jednání zanechala, a tímto jednáním jí způsobila drobné pohmoždění krku z obou stran a vzadu a pohmoždění hrtanu projevující se chraptím, tedy zranění, které si nevyžádalo lékařské ošetření, a psychickou újmu, v důsledku níž byla poškozená nucena vyhledat odbornou pomoc psychologa,

t e d y : dopustila se jednání, které bezprostředně směřovalo k tomu, že jiného úmyslně usmrtí s rozmyslem, tohoto se dopustila v úmyslu čin spáchat, avšak k jeho dokonání nedošlo,

II. dne 21. 7. 2016 ve 14.00 hod. v Praze OC xxx s úmyslem usmrtit jiného, za nesouhlasu s propuštěním z PN Bohnice a ve snaze dokázat lékařům PN Bohnice, že je nemocná a nebezpečná a zároveň, aby si tak zajistila další hospitalizaci v PN Bohnice, odkud jí ten den propustili, nebo jinou možnost bydlení, přišla do prodejny xxx v prvním nadzemním podlaží, do oddělení domácích potřeb, a za tím účelem si zde z volně přístupného regálu se zbožím vzala nůž, který vyndala z plastového obalu a následně šla podél regálu a bez zjevného důvodu, v úmyslu usmrtit, napadla tímto nožem zákaznici, a to poškozenou H. H., nar. xxx a s velkou intenzitou jí zasadila dvě bodné rány, které naprosto cíleně směřovala do míst uložení životně důležitých orgánů, a to, první do hrudníku a druhou do břicha, a když napadená upadla na zem, snažila se ji opětovně bodnout, a poté co poškozená zůstala bezvládně ležet na zemi, odhodila na místo nedaleko od ní nůž a odešla do oddělení textilu, kde si sedla a vyčkala příchodu policie a poškozené H. H. tímto jednáním způsobila bodné poranění hrudníku vlevo s vbodem pod levým prsem, kdy bodný kanál délky cca 16 cm probíhal zleva doprava a dozadu lehce šikmo vzhůru, v důsledku čehož došlo k přetěti 6. žebra, k bodnému poranění osrdečnicku a obou srdečních komor a následnému zakrvácení levé hrudní dutiny, a dále

bodné poranění břicha s vbodem pod pravým žeberním obloukem vpředu, kdy bodný kanál cca 18 cm probíhal zepředu dozadu šikmo dolů ke střední čáře, v důsledku čehož došlo k poranění jater, žlučníku, pravé ledvinné tepny a žíly, horních úponů pravého bederně křížového svalu a měkkých tkání mezi příčnými výběžky 11. a 12. hrudního obratle s následným zakrvácením břišní dutiny, a dvě řezná poranění na prstech levé ruky, svědčící o obraně poškozené, a v důsledku rozsáhlých bodných poranění orgánů hrudní dutiny došlo během několika málo minut ke smrti poškozené,

t e d y : jiného úmyslně usmrtila s rozmyslem a čin spáchala opětovně,

č í m ž s p á c h a l a

ad I.

zvláště závažný zločin vraždy podle § 140 odst. 2 tr. zákoníku ve stádiu pokusu podle § 21 odst. 1 tr. zákoníku,

ad II.

zvláště závažný zločin vraždy podle § 140 odst. 2, odst. 3 písm. h) tr. zákoníku,

a o d s u z u j e s e

podle § 140 odst. 3 tr. zákoníku ve spojení s § 43 odst. 1 tr. zákoníku a § 54 odst. 1, odst. 2 tr. zákoníku k **úhrnnému výjimečnému trestu odnětí svobody v trvání 30 (třiceti) let.**

Podle § 56 odst. 2 písm. d) tr. zákoníku se obžalovaná pro výkon trestu zařazuje do **věznice se zvýšenou ostrahou.**

Podle § 99 odst. 2 písm. a), odst. 3, odst. 4 tr. zákoníku se obžalované dále **ukládá ochranné léčení psychiatrické a sexuologické ve formě ústavní.**

Podle § 228 odst. 1 tr. řádu je obžalovaná **povinna** nahradit:

- majetkovou škodu poškozené Všeobecné zdravotní pojišťovně ČR, regionální pobočka Praha, pobočka pro Hl. m. Prahu a Středočeský kraj, se sídlem Na Perštýně 359/6, 110 00 Praha 1, a to ve výši 1.495 Kč,
 - majetkovou škodu poškozené Zdravotní pojišťovně ministerstva vnitra ČR, pobočka Praha, se sídlem Vinohradská 2577/178, 130 00 Praha 3, a to ve výši 6.084 Kč,
 - majetkovou škodu poškozenému J. H., nar. xxx, bytem xxx, a to ve výši 29.273 Kč,
 - nemajetkovou újmu poškozenému J. H., nar. xxx, bytem xxx, a to ve výši 250.000 Kč,
 - nemajetkovou újmu poškozenému J. H., nar. xxx, bytem xxx, a to ve výši 250.000 Kč,
 - nemajetkovou újmu poškozenému M. H., nar. xxx, bytem xxx, a to ve výši 250.000 Kč
- a
- nemajetkovou újmu poškozené L. H., nar. xxx, bytem xxx, a to ve výši 100.000 Kč.

O d ů v o d n ě n í :

Na obžalovanou M. S. byla Městským státním zastupitelstvím v Praze podána dne 21. 12. 2016 obžaloba pod sp. zn. 1KZV 138/2016, pro zvlášť závažný zločin vraždy podle § 140 odst. 2 tr. zákoníku, ve stádiu pokusu podle § 21 odst. 1 tr. zákoníku, a pro zvlášť závažný zločin vraždy podle § 140 odst. 2, odst. 3 písm. h) tr. zákoníku, kterých se měla dopustit tak, jak je podrobně rozvedeno ve výroku tohoto rozsudku.

Obžalovaná se v plném rozsahu *doznala* a uvedla, že vše se stalo přesně tak, jak je jí kladeno za vinu.

Obžalovaná M. S. vypovídala v přípravném řízení shodně jako u hlavního líčení. Uvedla, že od svých čtyř let xxx. Podstoupila xxx léčbu. Po nějaké době začala mít agresivní a sadistické myšlenky, začala více konzumovat alkohol, až skončila v PN Bohnice. Agresivitu však pociťovala i předtím. Již v dětství xxx. Přeměna se nakonec neuskutečnila, neboť xxx a obav, že by mohla začít znásilňovat. Během hormonální léčby se začaly objevovat myšlenky v tom smyslu, že by chtěla uskrtit nějakou ženu. Tyto myšlenky řešila s lékaři, ale nic neudělali. V PN Bohnice byla poprvé v roce 2013. Byla hospitalizována v pavilonu č. 5, který je určen pro sexuální devianty, avšak vzhledem ke skutečnosti, že je žena, musela být přesunuta na pavilon č. 27. Dostávala medikaci a prvních 14 dní byla na izolaci, poté byla propuštěna mezi ženy, kde problémy neměla. Avšak stále měla xxx. Po měsíci byla přesunuta na přijímací pavilon, kde strávila další tři měsíce. Dostávala léky na xxx.

Dne 5. 7. 2016 se v ranních hodinách pohádala na ubytovně kvůli tomu, že se nezamyká v koupelně a chodí tam nahá. Dokonce došlo k fyzické potyčce. Kolem 13.00 hod. odešla z ubytovny. Chtěla uskrtit nějakou ženu a pomilovat se s ní. Šla do kavárny xxx. Byla tam asi hodinu. Dopijela druhé pivo a všimla si nějaké dívky, že jde na toalety. Šla za ní. Stála v předsínce, kde si svlékla tričko. Cítila nadvládu. Když dívka vyšla z kabinky, přehodila jí tričko přes hlavu a začala ji škrtit. Tričko držela oběma rukama. Dívka si stihla dát mezi krk a tričko ruce. Křičela. Přiběhl nějaký muž na pomoc. Jednání tedy zanechala. Oblékla si tričko, vrátila se ke stolu, dopila pivo a vyčkala na příjezd Policie ČR. Škrceň mohlo trvat asi minutu. Dívku chtěla zabít a pomilovat se s ní. Přijeli policisté. Řekla jim, že je sexuální deviant s tím, že chce odvézt do PN Bohnice. Nijak nereagovali. Vyslechli poškozenou K.. Poté vyslechli ji. Pouta jí nedali. Poté přijela záchranná služba. Těm řekla, že chce odvézt do PN Bohnice. Záchrannou službou byla tedy převezena do PN Bohnice. Přivedli ji do čekárny, kde se posadila a oni předali papíry, něco říkali, ale neví co. Následně přišel lékař a vzal ji do ordinace. Řekla mu, že tričkem škrtila ženu na záchodě, ona křičela a přivolala pomoc, takže čin nebyl dokonán. Lékař si to zapsal a ona podepsala souhlas s hospitalizací.

Dne 21. 7. 2016 proběhla velká vizita, při které jí svědek MUDr. P. řekl, že nezapadá mezi pacienty, kteří se jí bojí a bude tedy propuštěna. Neví, proč nepočkala na svoje osobní věci, doklady a léky. Jela za svědkem B.. Chtěla u něj přespát, ale to jí neumožnil. Snažila se najít místo na ubytovnách. Neměli místo. Gradovalo to v ní... Tenze, myšlenky na škrceň. Koupila si mobilní telefon, aby zavolala svého nadřízenému, ale neudělala to. Tenze se stále zvyšovala. Nasedla do metra a jela na Anděl. Měla myšlenku, že chce nějakou ženu ubodat nožem. Šla do xxx, do oddělení domácích potřeb a hledala nože. Jeden nůž se jí líbil, byl dlouhý a úzký. Vzala ho, rozbalila a šla do uličky po levé straně. Svou obět si vybírala podle vzhledu, aby byla podobná její adoptivní matce, tj. blondýna, starší. Svou adoptivní matku nenávidí. Takovou ženu spatřila, cítila k ní hroznou nenávisť. Přišla k ní zezadu a začala ji bodat. Bodla ji asi 4x až 5x do břicha. Žena se bránila, ale marně. Když byla žena na zemi, už se nebránila. Ona odhodila nůž na zem, poodešla, utřela si zakrvácené ruce do modrých tepláků, které tam visely, sedla si a vyčkala na příjezd Policie ČR. Cítila úlevu a uspokojení.

Poprvé si uvědomuje, co provedla a lituje toho. Uvědomuje si to až teď, protože je na lécích, takže se jí srovnaly myšlenky. K rozporu mezi výpověďmi ohledně obavy z jejího propuštění a možné recidivy uvedla, že je sama na cele a má prostor pro to, aby si srovnala myšlenky, což se stalo. Už by to nikdy neudělala. Všechno je to díky lékům, které bere.

Soud měl k dispozici výpovědi svědků.

Svědék M. B. uvedl, že obžalovanou převzali od Policistů ČR před kavárnou xxx. Má za to, že pouta na ruku měla. Převzali ji a převezli do PN Bohnice. Žádná policejní hlídka s nimi nejela. V PN Bohnice sdělil vše, co věděl, tedy transformaci obžalované ze ženy na muže, její stoupající agresivitu a rovněž strach, že by mohla někomu ublížit.

Ve smyslu § 211 odst. 1 tr. řádu byly čteny výpovědi následujících svědků.

Poškozená D. K. k věci uvedla, že v předemtný den byla se svými kamarádkami v kavárně xxx. Krátce po příchodu šla na toaletu. V místnosti nikdo nebyl, šla tedy rovnou do kabinky a zamkla dveře. Po chvíli zaslechla, že někdo vešel do místnosti. Vyšla z kabinky a šla rovnou k umyvadlu. Zaregistrovala, že za dveřmi stojí nějaká osoba. Měla krátké vlasy a od pasu nahoru byla nahá. Pokračovala k umyvadlu. V zrcadle uviděla, jak se jí ta osoba snaží přehodit tričko přes hlavu. Stihla dát mezi tričko a svůj krk ruce. Obžalovaná ji začala škrtit. Křičela a volala o pomoc. Snažila se vyvléknout z trička. Rukama se snažila odtáhnout tričko od svého krku. Škrčení však bylo tak silné, že se jí nepodařilo ubránit. Křikem se jí ale podařilo přivolat pomoc. Přiběhl nějaký pán a obžalovaná škrčení zanechala. Šla za svými kamarádkami a zavolaly Policii ČR. Přijeli dva policisté. Popsala jim, co se událo. Policista jí dal na výběr. Buď podá trestní oznámení a bude muset jet s nimi na služebnu, kde to sepíše, ona se podrobí lékařskému vyšetření a výslechu, což bude trvat zřejmě do večera, nebo trestní oznámení nepodá, nikam nemusí a obžalovanou odvezou do PN Bohnice. Zvolila první možnost, neboť to bylo takto jednodušší. Na útok nedokázala zapomenout a začala navštěvovat psychoterapie.

Svědék Š. S. vypověděl, že pracuje v kavárně xxx. V předemtný den před 16.00 hod., kdy mu končí směna, došlo k útoku, kdy obžalovaná napadla poškozenou na dámských toaletách. Obžalovaná přišla do kavárny kolem 15.00 hod. Znal ji, do kavárny chodila. Kolem 16.00 hod. stál u vchodových dveří a najednou uslyšel křik z dámských toalet. Otevřel dveře a nakoukl tam. Viděl poškozenou, která stála mezi zadní stěnou a otevřenými dveřmi do kabinky a držela se za krk. Pak se k němu rozběhla. Teprve tehdy uviděl obžalovanou, která byla od pasu nahoru nahá a v ruce držela tričko. Byla úplně v klidu. Poškozená mu popsala, co se stalo. Pak šel za obžalovanou a tam jen odvětila, že je to normální. Zavolali Policii ČR. Ti si odvezli obžalovanou.

Svědčce T. K. vypověděla, že dne 5. 7. 2016 byla se svými kamarádkami v kavárně xxx. Její kamarádka, poškozená K., odešla na toaletu. Pak slyšela křik, ale nevěnovala tomu pozornost. Po nějaké chvíli se poškozená vrátila z toalety a řekla jim, co se stalo. Obžalovaná seděla klidně opodál. Bylo vidět, že je nemocná. Na místo přijeli policisté. Obžalovaná jim říkala, že je sexuální deviant. Poté řekli poškozené, že pokud jim řekne upravenou verzi, tedy vynechá škrčení, obžalovanou pouze odvezou do PN Bohnice. V opačném případě by to museli sepsat. Všechny se shodly na tom, že bude jednodušší to neseepisovat. Poškozená pak měla psychické problémy.

Svědék Lukáš Kočer a svědek Petr Michálek, policisté, kteří přijeli na místo činu po prvním útoku, a předávali obžalovanou záchranné službě po incidentu v kavárně xxx, odmítli k věci vypovídat.

Svědčce H. B., pokladní v xxx, uvedla, že dne 21. 7. 2016 kolem 14.00 hod. šla ke služebnímu vchodu, když uslyšela nějakou ženu, jak žádá o pomoc s tím, že

byla pobodána nožem. Mluvila klidně, nekřičela. Svědkyně se otočila a uviděla ženu ležet na zemi ve velkém červeném fleku. Běžela k ochrance a hned se vrátila zpět. U ženy stále nikdo nebyl. Ta klečela a nehýbala se. Zpětně si uvědomuje, že když běžela za ochrankou, viděla malou, tlustou, plešatou ženu, jak si utírá ruce do dětských kalhot.

Svědék MUDr. J. M. vypověděl, že obžalovaná byla hospitalizována v PN Bohnice. Poprvé ji zaregistroval v zimě roku 2015. Zaujaly ho její fantazie agresivních a sexuální obsahů. Dne 5. 7. 2016 byl na příjmu pacientů. Obžalovaná mu sdělovala o tom, že škrtila nějakou ženu v kavárně, chtěla se s ní pomilovat. Chtěla být hospitalizována. Pak ji viděl až 21. 7. 2016.

Svědék MUDr. V. P. uvedl, že obžalovanou zná z doby její hospitalizace v PN Bohnice v roce 2015. Často byla zdrojem konfliktů. Dne 5. 7. 2016 s ní hovořil v rámci příjmu. Neřekla mu, že u incidentu byla přítomna policie. Dokonce sdělila, že měla pouze nějaký konflikt na ubytovně, kde chtěla nějakou ženu zabít a pomilovat se s ní. Říkala, že se snažila uškrtnout nějakou ženu, ale myslel si, že jde o tu ženu na ubytovně, se kterou měla konflikt.

Svědék MUDr. J. Z. vypověděl, že byl ošetřujícím lékařem obžalované na pavilonu č. 23. Když si pročítal příjmové zprávy, zjistil, že uváděla odlišné informace na centrálním příjmu a na příjmu na oddělení ohledně toho, proč ji přivezla záchranná služba. O tom, že u incidentu zasahovala Policie ČR, nevěděli. Obžalovaná se prezentovala jako nekrofilní sadista. Jemu samotnému říkala o událostech v kavárně xxx. Tuto informaci si ověřovali u Policie ČR, zda je obžalovaná šetřena pro nějaký trestný čin a dostalo se jim negativní odpovědi. Obžalovaná byla milá a přátelská, neměl z ní strach. Po nějaké době byla přesunuta z uzavřeného oddělení na otevřené oddělení, kde byla zapojována do běžné zátěže. Odmítala se zapojit do komunity. Ostatním pacientům vyprávěla o škrcení v kavárně. Oznámil jí, že zvažují její propuštění. Po velké vizitě pouze řekla, že z ní udělali bezdomovce. Oni však neměli důvod pro nedobrovolnou hospitalizaci a dobrovolná by ohrožovala ostatní pacienty. Poté za ní šel, aby s ní probral možnosti bydlení, ale zdravotní sestry mu oznámily, že odešla. Svým následným činem si pouze chtěla vynutit hospitalizaci v PN Bohnice, nemělo to nic společného s jejím stavem.

Svědék MUDr. M. P. vypověděl, že je primářem pavilonu č. 23 PN Bohnice. S obžalovanou byl na tomto pavilonu v kontaktu dvakrát. Poprvé na podzim roku 2013, kdy byly předmětem hospitalizace mj. agresivní fantazie. Chtěla se sexuálně uspokojit s mrtvým tělem člověka či zvířete. Také uváděla, že by mohla někoho napadnout. Během jejího pobytu však nikomu nevyhrožovala, nikoho nenapadala, alespoň to není známo. Ví pouze o jednom konfliktu v souvislosti s plněním povinností v rámci samosprávy oddělení. Když k nim byla přivezena podruhé, a to záchrannou službou, přičemž mělo jít o žádost o převoz z její strany, vyprávěla o tom, jak někoho škrtila v kavárně. Zdálo se mu to nevěrohodné, neboť za takových okolností by ji měla přivést Policie ČR. V záznamu z centrálního příjmu bylo uvedeno, že byla převezena na svou žádost po konfliktu na ubytovně. Ohledně jejich agresivních myšlenek se domníval, že jde pouze o její fantazie. Informaci o údajném škrcení v kavárně si rovněž ověřovali u Policie ČR s negativním výsledkem. Proto na ni nadále pohlíželi jako na osobu, která se snaží zajistit hospitalizaci vymyšlením si bizarních událostí. O dalším průběhu její hospitalizace vypovídal shodně jako ostatní lékaři PN Bohnice.

Svědkyň A. V. uvedla, že je provozovatelkou bistra xxx v Holešovicích. Obžalovanou zná asi pět let. Chodila do bistra, vždy se chovala slušně. Jednou mluvila o tom, že někomu něco ošklivého udělá. Naposledy ji viděla dne 21. 7. 2016. Říkala, že jde rovnou z PN Bohnice a sháněla ubytování. Šla za svědkem B., v bistru si nechala tašky, ale už se nikdy nevrátila.

Svěděk J. B. uvedl, že se s obžalovanou seznámil v bistru xxx. Tehdy neměla, kde spát, nechal ji u sebe. Měli spolu i sexuální poměr bez jakýchkoli zvláštností. Po týdnu se odstěhovala. Naposledy ji viděl dne 21. 7. 2016. Kolem 11.30 hod. za ním přišla domů. Říkala, že ji vyhodili z PN Bohnice a chtěla u něj bydlet. Řekl jí, že ne. Odešla a už ji neviděl.

Svěděk D. D. vypověděl, že byl jednatel společnosti, jež provozovala chráněnou dílnu. Někdy v roce 2016 je kontaktovala obžalovaná S.. Zaměstnali ji. Vedla si dobře. Poté mu volala, že je hospitalizovaná v PN Bohnice. Byl jí navštívit. Líbilo se jí tam. Pak už o ní nic neví. Překvapilo ho, co udělala.

Soud měl dále k dispozici znalecké posudky.

Ve věci byl zpracován znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a psychologie. Znalci v závěrech znaleckého posudku uvedli, že u obžalované byla zjištěna xxx porucha xxx. Tyto poruchy ovlivňovaly její chování i při páchání trestné činnosti, zejména při trestném činu z 5. 7. 2016, kde převažovala sexuální motivace. Schopnosti rozpoznávací byly v době jednání zachovalé, schopnosti ovládací byly sníženy, nikoli však podstatně, při prvním činu byla míra snížení ovládacích schopností snížena vyšší měrou. Pobyt obžalované na svobodě je nebezpečný a lze doporučit uložení ochranného léčení psychiatrického a sexuologického ve formě ústavní, popř. s detencí. Obžalovaná je schopna chápat smysl trestního řízení a dokazování a chápat smysl uloženého trestu.

Znalci byli vyslechnuti v rámci hlavního líčení, kdy odkázali na závěry zpracovaného znaleckého posudku a stvrdili je. Dále vypověděli, že by bylo optimální obžalované umožnit léčbu již během průběhu výkonu trestu, pokud by byl uložen. Doporučují ústavní léčbu s tím, že vhodné by bylo započít s ní ihned a na toto navázat případný trest odnětí svobody. Během výkonu trestu by asi nějaké psychoterapeutické a psychiatrické sledování probíhalo, ale zřejmě by to bylo rovněž odvislé od jejího subjektivního postoje. Potřeba zabezpečovací detence by měla být zvažována až po výkonu trestu a v případě, že by selhávala ochranná léčba ústavní. Znalci dále uvedli, že pokud se obžalovaná odvolává na svoje nízké IQ a nepřičetnost, tak její IQ není zas až tak nízké a spíše šlo o to, že její rozumové schopnosti byly překryty afektivními podněty. Její nízký intelekt není omluvou pro to, co spáchala, a stejně tak nešlo o nepřičetnost, ale spíše o subjektivní pocit. Už jen moment vybírání útočné zbraně svědčí pro to, že své jednání ovládala. Jakási nepřičetnost v laickém slova smyslu byl pouze její subjektivní pocit. Pokud obžalovaná tvrdila, že oběť v xxx si vybírala podle vzhledu a poškozená byla podobná její adoptivní matce, kterou nenávidí, znalci vysvětlili, že i toto je tzv. náhodná oběť. Jde o to, že to byla vhodná oběť v nevhodnou dobu na nevhodném místě. Znalci mají za to, že z videozáznamu je patrné, že obžalovaná si svou oběť přeci jen vybrala, avšak stále jde o náhodnou oběť.

Dále byl na obžalovanou zpracován znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví sexuologie. Znalci v závěrech znaleckého posudku uvedli, že obžalovaná v době spáchání trestných činů trpěla atypickou poruchou xxx. Z forenzního hlediska plyne, že první trestný čin byl motivován sexuálně, tedy snahou o

uspokojení xxx potřeb, a tedy její schopnosti ovládací byly sníženy podstatnou měrou pod vlivem xxx, schopnosti rozpoznávací byly plně zachovalé, naproti tomu druhý skutek nesouvisel se zjištěnou poruchou xxx, ale souvisel se závažnou xxx poruchou xxx. Schopnosti ovládací a rozpoznávací byly tedy sníženy jen nepodstatně. Obžalovaná je extrémně nebezpečná a vzhledem k tomu, že doposud nebyla řádně ochranně léčena, považují znalci za nutné nařízení ochranné léčby psychiatrické se sexuologickým zaměřením, a to ústavní formou.

V rámci hlavního líčení znalci odkázali na znalecký posudek a stvrdili závěry v něm uvedené. Dále uvedli, že hormonální léčba neměla vliv ani na jeden ze spáchaných trestných činů, neboť jejich vliv mohl přetrvávat maximálně do listopadu roku 2013. Zřejmá motivací druhého činu byla taková, že obžalovaná chtěla ukázat lékařům z PN Bohnice, že je to s ní špatné a chtěla se pomstít tzv. celému světu. Stran rozpoznávacích a ovládacích schopností se znalci vyjádřili k nesouladu mezi jejich závěry a závěry ve znaleckém posudku z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a psychologie a to tak, že snížení ovládacích schopností částečně a podstatnou měrou je vlastně to samé, protože vždy je to jen částečně, pokud nebyly zcela vymizelé. Pokud byla v obou případech doporučena léčba, pak jsou ve shodě. K nepřičetnosti, kterou obžalovaná namítala, uvedli, že nepřičetnost v lidové terminologii nemusí znamenat stejné označení jako nepřičetnost v rovině právní. Pokud by soud uložil nepodmíněný trest dlouhodobějšího charakteru, bylo by vhodné, aby mohla být obžalovaná alespoň ambulantně léčena na specializovaném pracovišti. V rámci výkonu trestu by byl užitečný psychiatrický dohled. Vzhledem k tomu, že obžalovaná neměla nikdy nařízenou ochrannou léčbu, mohla by tato splnit svůj účel. Pokud by účel neplnila, existuje možnost zabezpečovací detence, která však v tuto chvíli není indikována. Znalci tedy závěrem doporučili ochranné léčení, a to ve formě ústavní.

V souvislosti s prvním skutkem byl rovněž zpracován znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví soudní lékařství, a to na poškozenou K.. Znalec uvedl, že poškozená po napadení uváděla, že měla krevní výron na pravé ruce a několik dní po útoku ji bolel krk po obou stranách a vzadu, rovněž chraptěla. Tento náález svědčil pro škrčení velkou silou, přičemž bolest v zadní části krku svědčí pro to, že obžalovaná měla oba konce škrtidla překřížené vzadu, což zvyšuje sílu škrčení. Intenzita útoku byla velká a v případě, že by se poškozená K. účinným snížením škrčení nebránila, mohlo při takto vedené síle působící přímo na krk po dobu několika málo minut dojít k udušení z uškrčení, v případě tlaku na krk trvajícím kratší dobu pak k nezvratnému vážnému poškození mozku projevujícím se jak v oblasti pohybové, tak psychické, případně sensorické. Útokem byly bezprostředně ohroženy životně důležité funkce.

Znalec byl vyslechnut v rámci hlavního líčení. Odkázal na závěry znaleckého posudku a tyto závěry stvrdil. Dále uvedl, že se nedá říct, jak dlouho útok trval. Kdyby byl tlak veden přímo na krk a poškozená neměla mezi svým krkem a škrtidlem umístěny ruce, tak v průběhu několika desítek vteřin, při silném zatažení, by došlo k poruše vědomí, avšak základní životní funkce by po dobu několika minut přetrvávaly. Smrt by nastala velmi krátce po pevném zatažení, stlačením krčních cév. Porucha vědomí nastává velice rychle, smrt v průběhu minut.

V souvislosti s druhým útokem byl zpracován rovněž znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví soudní lékařství, tentokrát na poškozenou H.. Prohlídka a pitva byla provedena dne 22. 7. 2016. V rámci toho bylo zjištěno bodné poranění hrudníku vlevo, a to vbod o délce 4,5 cm vpředu na hrudníku pod středem dolní hranice levého prsu, bodný kanál délky cca 16 cm probíhal zleva

doprava a dozadu lehce šikmo vzhůru ke střední čáře. V průběhu bodného kanálu došlo k přetěti 6. žebra, k bodnému poranění osrdečníku a obou srdečních komor. v souvislosti s bodným poraněním hrudníku bylo zjištěno zakrvácení levé hrudní dutiny. V rámci bodných poranění břicha byl zjištěn vbod délky cca 3 cm pod pravým žeberním obloukem, bodný kanál délky kolem 18 cm probíhal zepředu dozadu šikmo dolů ke střední čáře. V průběhu bodného kanálu došlo k poranění jater, žlučníku, pravé ledvinné tepny a žíly, horních úponů pravého bederně křížového svalu a měkkých tkání mezi příčnými výběžky 11. a 12. hrudního obratle. V souvislosti s tím bylo zjištěno zakrvácení břišní dutiny. Na těle poškozené byla zjištěna rovněž řezná poranění, a to řezná rána na hřbetní straně prstozáprstního kloubu druhého prstu levé ruky, jdoucí na palcovou stranu prvního článku, délky 1,8 cm zasahující ke svalovým šlachám a řezná rána na dlaňové straně prvního článku druhého prstu levé ruky délky okolo 0,8 cm. Bodná poranění vznikla tlakem a průnikem ostrého podlouhlého hrotnatého nástroje, vedeného velkou silou ve směru jeho dlouhé osy do levé poloviny hrudníku a pravé poloviny břicha. Řezná poranění levé ruky vznikla tlakem a tahem ostrého nástroje na kůži druhého prstu levé ruky. Ke vzniku řezných poranění levé ruky mohlo dojít při úchopu čepele nože při sebeobraně pohybu. Bodná poranění jsou těžká zranění, která lze ze soudně lékařského hlediska hodnotit jako těžkou újmu na zdraví pro poškození důležitých orgánů. Tato poranění vedla ke smrti poškozené. Řezná poranění rukou lze hodnotit jako středně těžké poranění mající charakter ublížení na zdraví. Tato poranění se sama o sobě nepodílela na smrti poškozené. Bezprostřední příčinou smrti bylo zakrvácení hrudní a břišní dutiny. Vzhledem k rozsáhlým bodným poraněním nastala smrt krátce, tj. do několika málo minut a vzhledem k rychlému nástupu smrti se nejednalo o usmrcení zvláště surovým nebo trýznivým způsobem. Smrt poškozené nebylo možno odvrátit žádným způsobem.

Znalec u hlavního líčení odkázal na závěry znaleckého posudku, které zároveň stvrdil. Dále uvedl, že každé z bodných poranění by vedlo ke smrti poškozené, tedy bodná rána břicha i bodná rána hrudníku by sama o sobě způsobila smrt.

V poslední řadě byl v průběhu přípravného řízení vypracován znalecký posudek z oboru kybernetika, odvětví výpočetní technika, kterým byl zkoumán mobilní telefon obžalované. Zjištěny nebyly žádné podstatné skutečnosti.

Soud vycházel i z odborných vyjádření.

K dispozici bylo odborné vyjádření z oboru kriminalistika, odvětví biologie, genetika a daktyloskopie. Zkoumáním byla zjištěna shoda daktyloskopických stop na obalu od kuchyňského nože s osobou obžalované. Současně bylo zjištěno, že krev na kuchyňském noži patří poškozené H..

Odborným vyjádřením z oboru kriminalistika, odvětví biologie byly zkoumány oděvní součásti poškozené H. a obžalované, přičemž na těchto byla zjištěna přítomnost lidské krve.

Soud měl k dispozici též ***záznam o volání na linku 158 dne 5. 7. 2016 a kamerový záznam a záznam o volání na linku 155 dne 21. 7. 2016***. Z těch je zřejmé, že k incidentu v xxx byla přivolána Policie ČR, k druhému útoku byla zaměstnanci xxx několikrát volána linka 155. Kamerové záznamy zachycují pohyb obžalované od stanice metra Anděl až po samotný útok v xxx. Obžalovaná je zachycena, jak se poohlíží po noži v oddělení kuchyňských potřeb, ten následně rozbalí, vloží si ho do pravé ruky a jde dále uličkou. Zjevně hledá vhodnou oběť.

Poté se objeví poškozená H. a ve chvíli, kdy sahá do regálu pro zboží, obžalovaná na ni zaútočí kuchyňským nožem. Poté, co poškozená upadne na zem, obžalovaná odchází.

Soud měl k dispozici i řadu listinných důkazů.

V souvislosti s prvním skutkem soud vycházel zejména z výpisu ze systému Maják, z úředního záznamu Policie ČR o zásahu v kavárně xxx a z protokolu o ohledání místa činu s fotodokumentací, jež bylo provedeno dne 29. 7. 2016.

V rámci druhého skutku měl soud k dispozici zejména protokol o ohledání místa činu s fotodokumentací.

Soud dále vycházel i z dalších listinných důkazů, jež jsou součástí spisu, především z úředního záznamu o komunikaci s PN Bohnice, zdravotní dokumentace obžalované, ze zpráv PN Bohnice či ČSSZ, případně opisu z Rejstříku trestů. Do spisu byly rovněž založeny nároky na náhradu majetkové škody či nemajetkové újmy poškozených.

Po takto provedeném dokazování **soud nemá pochybnosti v otázce skutkového děje**, neboť má za to, že skutkový děj byl prokázán právě tak, jak je podrobně rozvedeno ve výroku tohoto rozsudku. Na počátek je třeba konstatovat, že obžalovaná se ke svému jednání, popsanému jak pod bodem I. výroku rozsudku, tak pod bodem II. výroku rozsudku, v plném rozsahu doznala, svou vinu nepopřela, naopak dodala, že se vše stalo přesně tak, jak je jí kladeno za vinu.

Událostem, které se odehrály dne 5. 7. 2016 v kavárně xxx, předcházelo několik dalších událostí, které je třeba zmínit a vzít v potaz, neboť trestné činy, kterých se obžalovaná dopustila, je nutné zasadit do kontextu předcházejících událostí.

Z výpovědi obžalované a zejména lékařské dokumentace je zřejmé, že obžalovaná měla touhu přeměnit se v muže, neboť se jím cítila být. Takto absolvovala hormonální léčbu, která však nebyla dokončena a byla pozastavena již kolem poloviny roku 2013, neboť se v obžalované začala zvyšovat agrese a gradovaly její sadistické myšlenky. Inkriminovaného dne došlo mezi obžalovanou a spolubydlícími na ubytovně ke konfliktu, jež spustil v obžalované agresivní a sadistické myšlenky, které měla potřebu realizovat, jak sama uvedla. Konkrétně chtěla uškrtnit nějakou ženu a následně se s ní pomilovat.

Není pochyb o tom, že dne 5. 7. 2016, asi kolem 15.00 hod. přišla obžalovaná do kavárny xxx a objednala si pivo, jak uvedla a rovněž je toto potvrzováno výpověďmi svědků, kteří zaznamenali její příchod, a to jak poškozené K. a jejími kamarádkami, tak personálem kavárny, tedy svědkem S.. Další události popisovali naprosto ve shodě jak shora uvedení svědci, tak obžalovaná. Po vypití druhého piva zaměřila svou pozornost na poškozenou K., která vcházela na toalety. Obžalovaná následovala poškozenou do prostor toalet, kde si svlékla tričko, kterým měla v úmyslu poškozenou uškrtnit, až vyjde z kabinky a poté se s ní pomilovat, jak uvedla. Takto na poškozenou vyčkávala. Poškozená, dle svých slov, vyšla z kabinky, všimla si obžalované, která stála v rohu, od pasu nahoru nahá. Poškozená si jí nevšimla a přistoupila k umyvadlu. V tuto chvíli k ní obžalovaná přistoupila zezadu a přehodila jí tričko přes hlavu. Poškozená uvedla, že si našťestí stačila dát svoje ruce mezi tričko a svůj krk. Toto potvrdila i obžalovaná, že tam měla umístěné ruce, avšak ve škrcení dále pokračovala, přičemž tričko si vzadu překřížila, aby do

toho mohla dát více síly a toto potvrdil i znalec, dle kterého vše svědčí o tom, že tričko bylo vzadu překřížené a tím mohla být vyvinuta ze strany obžalované větší síla. Obžalovaná uvedla, že škrcení mohlo trvat tak minutu. Jak znalec uvedl, pokud by poškozená nedala ruce mezi svůj krk a „škrtidlo“, smrt by nastala v průběhu několika minut. Svědek S., zaměstnanec kavárny, uvedl, že stál u vchodových dveří, přičemž uslyšel křik z prostor toalet. Vydal se tam, nakoukl dovnitř a spatřil poškozenou, jak si drží něco kolem krku. Pak se snažila rozběhnout jeho směrem a to už viděl i útočníci, která svého jednání v tu chvíli zanechala. V závěru znaleckého posudku znalec uvedl, že poškozené byla tímto útokem způsobena drobná pohmoždění krku z obou stran, pohmoždění hrtanu, avšak tato zranění si nevyžádala lékařské vyšetření. Poškozená uvedla, že v důsledku tohoto musela následně vyhledat psychologickou pomoc. Svědci a obžalovaná popsali další průběh, tedy obžalovaná se vrátila ke stolu, dopila pivo a vyčkala příjezdu Policie ČR.

Jak poškozená a ostatní svědci přítomní v kavárně vypověděli, zavolali Policii ČR, o čemž svědčí záznam o volání na linku 158 a rovněž výpis ze systému Maják. Přijela tedy hlídka ve složení svědek Kočer a svědek Michálek. O všem je sepsán úřední záznam. Poškozená uvedla, že jí policisté nabídli, že nebudou nic sepisovat a podávat trestní oznámení, nechají obžalovanou převézt do PN Bohnice, když jim sama říkala, že je sexuální deviant a všechno bude jednodušší. Tato možnost jí přišla v tu chvíli neoptimálnější. Svědek B. vypověděl, že předmětného dne převzali obžalovanou od Policie ČR před kavárnou xxx. Policisté s nimi do PN Bohnice nejeli.

Další události vyplývají zejména z výpovědi obžalované, výpovědi lékařů a ostatního personálu PN Bohnice, z lékařské dokumentace a vrcholí dnem 21. 7. 2016, kdy je obžalovaná propuštěna, neboť ohrožuje ostatní pacienty svými zvrhlými myšlnkami, které vůči nim slovně projevuje. Tato událost však v obžalované vzbudila silné rozrušení, které ona sama ve své výpovědi popsala. Měla strach, že někomu ublíží, nechtěla být propuštěna. Následovaly další okamžiky, které v obžalované zvyšovaly tenzi, a objevila se nepřekonatelná touha někoho zabít. Neměla kam jít, nemohla najít ubytování. Touha po usmrcení jiného gradovala. Kolem 14.00 hod. dojela metrem na Anděl. Veškeré její další pohyby jsou zaznamenány na kamerových záznamech a jsou v souladu s tím, co sama obžalovaná vypověděla. Vyšla se do obchodního centra, konkrétně do xxx. Vyjela do prvního nadzemního podlaží a zamířila do oddělení kuchyňských potřeb. Jak uvedla, hledala nože. Jeden nůž se jí líbil. Vyndala ho z obalu. Pokračovala do uličky po levé straně. Obžalovaná rovněž uvedla, že si hledala oběť, ženu, která bude podobná její adoptivní matce, kterou nenávidí. Objevila se první žena, poškozená H. a její adoptivní matce podobná byla. Přistoupila k ní zezadu a celý útok je jednak popsán samotnou obžalovanou, jednak je zaznamenán na kamerových záznamech a v poslední řadě celý průběh potvrzuje i znalecký posudek, ve kterém znalec popisuje všechna způsobená zranění, jež korespondují s popisem ve výroku tohoto rozsudku, kdy v důsledku bodných ran v hrudní a břišní oblasti došlo ke smrti poškozená, kterou nešlo žádným způsobem odvrátit.

V případě prvního skutku tedy soud vycházel zejména z výpovědi poškozené, kdy její výpověď byla podpořena znaleckým posudkem z oboru zdravotnictví, odvětví soudní lékařství, ve kterém byla podrobně popsána její zranění, která zcela korespondují s tím, co poškozená uvedla. Nutno dodat, že k celému jednání tak, jak ho popsala poškozená, se obžalovaná zcela doznala a rovněž dokreslila okolnosti, které ji ke spáchání činu vedly. Rovněž svědek S. část jednání zahlédl. Ke všemu je třeba přidat rovněž znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a psychologie a znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví sexuologie, ve kterých

znalci shodně uvedli, že obžalovaná trpí mj. xxx, přičemž takovéto závěry zcela korespondují se zaměřením trestné činnosti obžalované. V souhrnu tedy soud neměl důvod jakékoli výpovědi neuvěřit, když všechny důkazy týkající se této trestné činnosti spolu korespondují a vzájemně se doplňují, kdy tak vytváří jasný obraz o tom, co se skutečně událo. Soud má tedy na základě shora uvedených důkazů skutek za zcela prokázaný.

V případě druhého skutku soud opět vycházel zejména z výpovědi obžalované, která se k činu v plném rozsahu dostala. Její výpověď bylo možné ověřit zhlédnutím kamerových záznamů, které zachycují pohyb obžalované od jejího prvního výskytu na Andělu až po útok v xxx. Následky jejího útoku soud zjistil zejména ze znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví soudní lékařství. Závěrem má tedy soud za zcela prokázané, že skutek pod bodem II. výroku rozsudku byl spáchán přesně tak, jak je popsáno.

Soud nemá pochybnosti ani v otázce právního hodnocení projednávaných skutků uvedených v rozsudku.

Obžalovaná M. S. naplnila jak po objektivní, tak i subjektivní stránce veškeré formální znaky skutkové podstaty *zvláště závažného zločinu vraždy podle § 140 odst. 2 tr. zákoníku, spáchaného ve stadiu pokusu podle § 21 odst. 1 tr. zákoníku*. Obžalovaná dne 5. 7. 2016 přišla do kavárny xxx, kdy si všimla poškozené K., která šla do místnosti dámských toalet, kam ji následovala a zde na ni čekala, až vyjde z kabinky WC, mezitím si svlékla tričko a přeložila ho po delší straně tak, že si z něj vyrobila škrtidlo, a v okamžiku, kdy poškozená vyšla z kabinky, napadla ji tak, že k ní nejdříve zezadu přistoupila, vzápětí jí přehodila přes hlavu kolem krku tričko, které držela oběma rukama, jehož konce překřížila na krku poškozené vzadu a takto poškozenou škrtila, čemuž se poškozená bránila jednak tím, že si mezi krk a tričko dala obě své ruce a snažila se ze škrcení vymanit, což se jí kvůli intenzitě škrcení sice nepodařilo, ale zároveň křičela a volala o pomoc, čímž se jí podařilo upoutat pozornost svědka S., a po jeho příchodu do prostor toalet obžalovaná svého jednání zanechala, a tímto jednáním jí způsobila drobné pohmoždění krku z obou stran a vzadu a pohmoždění hrtanu projevující se chrapotem, tedy zranění, které si nevyžádalo lékařské ošetření, a psychickou újmu, v důsledku níž byla poškozená nucena vyhledat odbornou pomoc psychologa.

V tomto jednání je bezpochyby spatřován trestný čin vraždy, neboť obžalovaná se dopustila jednání, kdy věděla, že může poškozené způsobit smrtelné následky a rovněž chtěla poškozenou uskrtit a následně se s ní pomilovat, když na poškozenou zaútočila smotaným tričkem tak, že ji tímto začala škrtit, kdy tímto byly bezprostředně ohroženy životně důležité funkce. Tento úmysl je spatřován také ve způsobu, jakým byl útok veden, kdy obžalovaná zvyšovala sílu škrcení tím, že si smotané tričko vzadu překřížila. Tedy obžalovaná jednala v úmyslu přímém. Vzhledem k tomu, že obžalovaná si svůj čin předem rozmyslela tím, že již po konfliktu na ubytovně měla v úmyslu zabít nějakou ženu a pomilovat se s ní, a za tímto účelem pronásledovala poškozenou K. na toalety, byla tímto naplněna skutková podstata *zvláště závažného zločinu vraždy podle § 140 odst. 2 tr. zákoníku*. Jednání je posuzováno jako pokus podle § 21 odst. 1 tr. zákoníku, neboť právě toto jednání, které bezprostředně směřovalo k usmrcení poškozené, a jehož se obžalovaná dopustila v úmyslu trestný čin vraždy spáchat, nebylo dokonáno jednak z důvodu příchodu svědka S. na místo činu, kdy v návaznosti na toto vyrušení obžalovaná upustila od svého jednání, a zároveň ve spojení se skutečností, že poškozená stihla vložit ruce mezi svůj krk a smotané tričko, přičemž kdyby takto neučinila, smrt by nastala v důsledku stlačení krčních cév v řádu několika minut.

Tedy ke smrti jakožto následku by došlo v příčinné souvislosti s jednáním poškozené, které směřovalo k usmrcení poškozené. Tedy obžalovaná spáchala zvlášť závažný zločin vraždy podle § 140 odst. 2 tr. zákoníku, ve stadiu pokusu podle § 21 odst. 1 tr. zákoníku.

Obžalovaná rovněž naplnila jak po objektivní, tak i subjektivní stránce veškeré formální znaky skutkové podstaty *zvlášť závažného zločinu vraždy podle § 140 odst. 2, odst. 3 písm. h) tr. zákoníku*. Obžalovaná dne 21. 7. 2016 v OC xxx s úmyslem usmrtit jiného, aby dokázala lékařům PN Bohnice, že je nemocná a nebezpečná a zároveň, aby si tak zajistila další hospitalizaci v PN Bohnice, odkud jí ten den propustili, nebo jinou možnost bydlení, přišla do prodejny xxx, do oddělení domácích potřeb, a za tím účelem si zde vzala nůž, který vyndala z obalu a následně šla podél regálu, v úmyslu usmrtit, napadla tímto nožem poškozenou H., a s velkou intenzitou jí zasadila dvě bodné rány, které naprosto cíleně směřovala do míst uložení životně důležitých orgánů, a to, první do hrudníku a druhou do břicha, a když napadená upadla na zem, snažila se ji opětovně bodnout, a poté co poškozená zůstala bezvládně ležet na zemi, odhodila na místo nedaleko od ní nůž a odešla do oddělení textilu, kde si sedla a vyčkala příchodu Policie ČR a poškozené H. H. tímto jednáním způsobila bodné poranění hrudníku vlevo s vbodem pod levým prsem, kdy bodný kanál délky cca 16 cm probíhal zleva doprava a dozadu lehce šikmo vzhůru, v důsledku čehož došlo k přetětí 6. žebra, k bodnému poranění osrdečníku a obou srdečních komor a následnému zakrvácení levé hrudní dutiny, a dále bodné poranění břicha s vbodem pod pravým žeberním obloukem vpředu, kdy bodný kanál cca 18 cm probíhal zepředu dozadu šikmo dolů ke střední čáře, v důsledku čehož došlo k poranění jater, žlučníku, pravé ledvinné tepny a žíly, horních úponů pravého bederně křížového svalu a měkkých tkání mezi příčnými výběžky 11. a 12. hrudního obratle s následným zakrvácením břišní dutiny, a dvě řezná poranění na prstech levé ruky, svědčící o obraně poškozené, a v důsledku rozsáhlých bodných poranění orgánů hrudní dutiny došlo během několika málo minut ke smrti poškozené.

I v tomto jednání je spatřován trestný čin vraždy, kdy obžalovaná rovněž chtěla jednáním popsaným shora poškozené způsobit smrt, když jí nástrojem, naprosto způsobilým přivodit smrtelná zranění, zasadila několik bodných ran do míst, kde jsou uloženy životně důležité orgány, a to do oblasti břišní a hrudní. Obžalovaná tedy jednala v úmyslu přímém. Činu se rovněž dopustila po předchozím uvážení a s rozmyslem, kdy již nějakou dobu před útokem ji provázely myšlenky, že chce někoho zabít a za tímto účelem šla do prodejny xxx, kde hledala vhodný nůž, který následně vyjmula z obalu a šla vykonat svoje myšlenky. Tedy zvlášť závažný zločin vraždy byl posouzen podle § 140 odst. 2 tr. zákoníku. Následkem tohoto jednání způsobila poškozené zranění, jež nebyla slučitelná se životem a smrt nastala několik málo minut poté, a to v důsledku zakrvácení hrudní dutiny. Tohoto činu se dopustila poté, co již takový trestný čin spáchala, byť ve stadiu pokusu podle § 21 odst. 1 tr. zákoníku, dopustila se ho tedy opakovaně. Obžalovaná tímto činem způsobila zvlášť závažný zločin vraždy podle § 140 odst. 2, odst. 3 písm. h) tr. zákoníku.

Při **stanovení druhu a výměry trestu** soud nepřihlédl pouze k povaze a závažnosti spáchaného trestného činu, ale i k osobě obžalované a k jejímu dosavadnímu způsobu života, jakož i k možností její nápravy. Soud zhodnotil všechny rozhodné skutečnosti, které je třeba vzít podle § 39 odst. 1, odst. 2 a odst. 3 tr. zákoníku na zřetel. Za trestný čin vraždy dle § 140 odst. 3 tr. zákoníku lze uložit trest odnětí svobody v délce trvání patnáct až dvacet let, nebo výjimečný trest. Při úvahách, v jaké délce uložit nepodmíněný trest odnětí svobody v rámci uvedené

trestní sazby, se soud zprvu zabýval polehčujícími okolnostmi, kdy nebyla dosud trestána, v prvním případě byly její ovládací schopnosti sníženy vlivem xxx, ve druhém případě xxx poruchou xxx a nelze pominout ani skutečnost, že se k oběma trestným činům zcela doznala. Na stranu druhou bylo nutno vzít v potaz přitěžující okolnosti, tedy naprosto zavrženíhodnou pohnutku v obou případech, kdy v prvním případě chtěla poškozenou usmrtit, aby na ní mohla vykonat své sexuální potřeby související se xxx, ve druhém případě se jednání dopustila proto, že se chtěla nějakým způsobem pomstít a strhnout na sebe pozornost a dokázat lékařům z PN Bohnice, že je schopna takový čin spáchat a tím si zajistit hospitalizaci. Nelze pominout ani skutečnost, že k útokům došlo v bezprostřední časové návaznosti a bez zjevných zábran v tomto pokračovat. Sami znalci uvedli, že její pobyt na svobodě je extrémně nebezpečný. Z tohoto důvodu soud zvažoval postup podle § 100 odst. 1, písm. a), popř. i ve spojení s § 100 odst. 3 tr. zákoníku. Byly však vzaty v potaz názory znalců, dle kterých zabezpečovací detence není v tuto chvíli indikována, kdy obžalovaná nebyla prozatím ochranně léčena, takže absentuje povědomí o tom, zda by tato ochranná léčba plnila či neplnila svůj účel a vždy je na místě primárně uložit ochranné léčení, a až pokud by ochranné léčení neplnilo svůj účel, pak zvažovat uložení zabezpečovací detence. Soud se tedy uchýlil k tomu, že bude třeba obžalované uložit nepodmíněný trest odnětí svobody a vzhledem k jejímu duševnímu stavu, o kterém podrobně pojednávají znalecké posudky, ochranné léčení. Bylo dlouze zvažováno, zda odsouzené uložit trest v sazbě patnáct až dvacet let či výjimečný trest podle § 54 tr. zákoníku. Při těchto úvahách vzal soud v potaz zejména závěr znalců o tom, že obžalovaná je pro společnost extrémně nebezpečná a její případná resocializace velice nepříznivá. Současně bylo třeba zabývat se charakterem trestné činnosti. Oba trestné činy, jež obžalovaná spáchala, byly vysoké závažnosti, kdy tato jednání byla více či méně ovlivněna jejím duševním stavem, kdy první trestný čin byl ovlivněn xxx, druhá trestný čin xxx poruchou xxx, avšak rozpoznávací a ovládací schopnosti byly v různé míře zachovalé, tedy nebyly vymizelé a obžalovaná nejednala v nepřičetnosti. Charakter spáchaných trestných činů byl shledán jako abnormálně nebezpečný, kdy se jich obžalovaná dopustila ze zavrženíhodné pohnutky, na zcela náhodných obětech a pro poškozené naprosto nečekaně. V kontextu všech těchto skutečností soud dospěl k závěru, že je třeba obžalované uložit výjimečný trest. Podle § 54 odst. 1 tr. zákoníku se výjimečným trestem rozumí jednak trest odnětí svobody nad dvacet až do třiceti let, jednak trest odnětí svobody na doživotí. Mimo shora uvedené soud vzal v potaz rovněž absentující lítost obžalované nad spáchanými trestnými činy. I přesto, že uváděla, že je jí to líto, jakékoli další projevy lítosti, které by soud přesvědčily o pravdivosti jejích slov, chyběly. Bezprostředně po spáchaní trestných činů byla v naprostém klidu, nejevila známky rozrušení ani lítosti. Na poškozené K. se obžalovaná dopustila jednání pod vlivem xxx proto, že měla konflikt na ubytovně a poškozená K. s tímto neměla nic společného. Poškozená H. musela zemřít proto, aby obžalovaná dokázala lékařům z PN Bohnice, že je nemocná. To svědčí o naprosté lhostejnosti obžalované k hodnotě lidského života a ke zjevným sklonům k usmrcování náhodných obětí bez jakýchkoli zábran. Závažnost těchto dvou trestných činů je velmi vysoká a náprava obžalované rovněž extrémně nepříznivá. Tím jsou jednak splněny podmínky pro uložení výjimečného trestu, jednak toto soud dovedlo k závěru, že by bylo zcela na místě uložit obžalované trest odnětí svobody na doživotí, tím spíše, že se dopustila dvou trestných činů vraždy, byť v prvním případě ve stadiu pokusu. Nemohly být však přehlédnuty znalecké posudky, kdy duševní stav obžalované a zachovalost jejích ovládacích schopností měly vliv na stanovení výměry trestu v souladu s § 40 odst. 1 tr. zákoníku. Zároveň je třeba zdůraznit, že obžalovaná na svou nebezpečnost upozorňovala a dožadovala se pomoci, které se jí ze strany státních složek nedostalo v potřebném rozsahu. Znalci rovněž uvedli, že je zde velká šance, že její stav bude v budoucnu adekvátním

způsobem stabilizován, neboť se sexuálními devianty mají dobrou zkušenost. Trest odnětí svobody na doživotí by byl za těchto okolností pro obžalovanou nepřiměřeně přísný, avšak vzhledem k charakteru trestné činnosti a možnosti nápravy obžalované soud dospěl k závěru, že je na místě uložit výjimečný trest odnětí svobody podle § 54 odst., 1, odst. 2 tr. zákoníku, a to na samé horní hranici, tedy v délce trvání třiceti let. Zároveň soud ukládal trest úhrnný podle § 43 odst. 1 tr. zákoníku, neboť obžalovanou odsuzoval za dva trestné činy. Podle § 56 odst. 2 písm. d) tr. zákoníku byla obžalovaná pro výkon tohoto trestu zařazena do věznice se zvýšenou ostrahou, když jí byl dle § 54 tr. zákoníku uložen výjimečný trest.

Soud se dále zabýval uložením ochranného léčení podle § 99 tr. zákoníku. Závěry znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a psychologie a závěry znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví sexuologie byly natolik závažné, že soud neměl v podstatě jinou možnost, než ochranné léčení obžalované uložit, i když v tomto případě bylo užito zákonného ustanovení, jež upravuje fakultativní ukládání ochranného léčení. Obžalovaná se dopustila jednání ve stavu vyvolaném duševní poruchou, a to xxx . Znalci zároveň uvedla, jak je již uvedeno shora, že obžalovaná je extrémně nebezpečná. Tím byly splněny podmínky ustanovení § 99 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku. Soud vzal v úvahu rovněž doporučení znalců, kteří všichni ve shodě uvedli, že je na místě, aby se obžalovaná podrobila ochrannému léčení ve formě ústavní. Soud dospěl k závěru, že je nezbytné obžalované uložit podle § 99 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku ochranné léčení psychiatrické a sexuologické, a to vedle trestu odnětí svobody podle § 99 odst. 3 tr. zákoníku. Ohledně formy, v jaké bude ochranné léčení uloženo, státní zástupkyně oproti znalcům navrhovala uložit ochranné léčení ve formě ambulantní, kdy, naopak zcela ve shodě se znalci, uvedla, že je žádoucí, aby obžalovaná byla léčena již při výkonu trestu odnětí svobody s tím, že věznice takovýto postup neumožňují tehdy, pokud je ochranné léčení uloženo ve formě ústavní. I znalci se shodli na tom, že by bylo pro obžalovanou příznivější, pokud by se léčbě mohla podrobit ihned. I přesto, že si je soud vědom toho, že ochranné léčení ve formě ambulantní bude moci obžalovaná začít vykonávat s největší pravděpodobností až po vykonání trestu odnětí svobody, považuje její duševní stav za natolik závažný, že odmítá přijmout myšlenku ochranného léčení ambulantního za dostačující. Z toho důvodu bylo obžalované uloženo ochranné léčení psychiatrické a sexuologické, a to ve formě ústavní, tedy podle § 99 odst. 2 písm. a), odst. 3, odst. 4 tr. zákoníku.

K trestnímu řízení se se svým ***nárokem na náhradu majetkové škody a nemajetkové újmy*** rádně a včas připojili:

- s majetkovou škodou poškozená Všeobecné zdravotní pojišťovně ČR, a to ve výši 1.495 Kč,
- s majetkovou škodou poškozená Zdravotní pojišťovna ministerstva vnitra ČR, a to ve výši 6.084 Kč,
- s majetkovou škodou poškozený J. H., nar. xxx, a to ve výši 29.273 Kč,
- s nemajetkovou újmou poškozený J. H., nar. xxx, a to ve výši 250.000 Kč,
- s nemajetkovou újmou poškozený J. H., nar. xxx, a to ve výši 250.000 Kč,
- s nemajetkovou újmou poškozený M. H., nar. xxx, a to ve výši 250.000 Kč

a

- s nemajetkovou újmou poškozená L. H., nar. xxx, a to ve výši 100.000 Kč.

Poškozená Všeobecná zdravotní pojišťovna ČR a Zdravotní pojišťovna ministerstva vnitra ČR uvedly, že jim byla trestným činem způsobena škoda vynaložením nákladů na hrazené služby poskytnuté poškozeným pojištěncům, a to D. K. a H. H.. Obě pojišťovny zároveň doložily vyúčtování zdravotních služeb. Soud dospěl k závěru, že je na místě podle § 228 odst. 1 tr. řádu poškozené Všeobecné zdravotní pojišťovně ČR a Zdravotní pojišťovně ministerstva vnitra ČR přiznat náhradu majetkové škody v plné výši.

Poškozený J. H. ml. požadoval náhradu majetkové škody jakožto nákladů souvisejících s pohřbem, s obstaráním urny a vystrojením hrobu. Poškozený doložil vyúčtování v podobě daňového dokladu a jeho nárok byl tedy shledán oprávněným v plném rozsahu, a proto mu byla přiznána podle § 228 odst. 1 tr. řádu náhrada majetkové škody.

Nárok na náhradu nemajetkové újmy uplatnili pozůstalí po poškozené H. H., a to manžel, dva synové a snacha. Všichni, vyjma snachy L. H., požadovali nahradit vzniklou nemajetkovou újmu, a to ve výši 250.000 Kč. Snacha poškozené H. H. uplatnila nárok na náhradu nemajetkové újmy ve výši 100.000 Kč.

Shora uvedené částky jakožto nároky na náhradu nemajetkové újmy spojené s úmrtím osoby blízké, ke kterému došlo v příčinné souvislosti s projednávanou trestnou činností, soud považuje za přiměřené a považuje je téměř za hranici minima, co osobám blízkým v takovém případě náleží. Z tohoto důvodu byly přiznány podle § 228 odst. 1 tr. řádu v plném rozsahu, když skutkový stav stran vzniklé nemajetkové újmy pozůstalým byl zjištěn bez pochyb, kdy není třeba dalšího dokazování.

K doplnění je třeba uvést, že požadované nároky mají zcela oporu v ustanovení § 2894 a násl. obč. zákoníku, když nemůže být na základě provedeného dokazování pochyb, že ve smyslu tohoto ustanovení obžalovaná jako škůdce plně odpovídá za újmu, kterou trestným činem způsobila a je tedy povinna ji nahradit.

P o u č e n í: Proti tomuto rozsudku lze podat do 8 /osmi/ dnů od doručení jeho opisu odvolání u zdejšího soudu. Rozsudek může odvoláním napadnout obžalovaný a v jeho prospěch osoby uvedené v § 247 odst. 2 tr. řádu, a to pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká. Pro nesprávnost kteréhokoli výroku může rozsudek odvoláním napadnout státní zástupce. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda odvolání podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného. Rozsudek může odvoláním napadnout zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabrání věci. Rozsudek může odvoláním napadnout též poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí. Odvolání podané včas a osobou oprávněnou má odkladný účinek. O odvolání proti rozsudku zdejšího soudu rozhoduje Vrchní soud v Praze. Odvolání musí být ve shora uvedené lhůtě nebo v další lhůtě

k tomu stanovené předsedou senátu odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy. Odsuzuje-li soud obžalovaného k nepodmíněnému trestu odnětí svobody a přiznává-li poškozenému alespoň zčásti nárok na náhradu škody nebo nemajetkové újmy v penězích nebo na vydání bezdůvodného obohacení, má poškozený možnost požádat o vyrozměnění o konání veřejného zasedání o podmíněném propuštění z trestu odnětí svobody; žádost poškozený podává soudu, který rozhodoval v prvním stupni.

V Praze dne 7. března 2017

Mgr. Stanislav Králík, v.r.
předseda senátu

Za správnost:
Blanka Křížková

Tento rozsudek ze dne 7.3.2017, č.j. 56T 9/2016 nabyl právní moci dne 7.3.2017 a vykonatelnosti dne 7.3.2017. Připojení doložky provedla Blanka Křížková dne 24.3.2017.